

Άνρι Μπρουνέλ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ*

ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ, ή μακριά όδός που οδηγεί στη Φώτιση, ή «όδός της Αφύπνισης», ονομάζεται στα αρχαία κείμενα «δρόμος των πουλιών». Όμορφη είναι έτούτη ή εικόνα και γεμάτη νόημα. Όντως, τὸ νὰ γνωρίσει κανεὶς τὴν Αφύπνιση εἶναι τὸ νὰ φτάσει, μέσα ἀπὸ ἀσυνήθεις δρόμους που δὲν ἀφήνουν στὸν οὐρανὸ περισσότερα ἴχνη ἀπὸ ὅσα τὸ πέταγμα τῶν χελιδονιῶν, στὴν πρωταρχικὴ του φύση, νὰ ξαναβρεῖ τὴ φωλιά του.

* * *

Ἴδου ἡ ἀψευδὴς ἱστορία τοῦ Νὰν-Τὰ-Κουὰνγκ-Γιούν, δασκάλου τοῦ Τσ'άν¹, ὁ ὁποῖος ἔζησε στὴν Κίνα ἀπὸ τὸ 850 ὠς τὸ 938.

Ὁ νέος Νὰν-Τὰ χρίστηκε μοναχὸς ἀπὸ τὸν σοφὸ Γιὰνγκ-Σάν, τὸν δάσκαλό του. Στὴ συνέχεια ἀποφάσισε νὰ πάει νὰ παρακολουθήσει τὴ διδασκαλία τοῦ διάσημου Λιν-Τσί. Ἄπουσίασε, λοιπὸν, πολὺν καιρὸ, κι ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ζητιάνευε στὸ δρόμο, προσευχόταν καὶ διαλογιζόταν. Κάποτε ἐπέστρεψε. Ὁ δάσκαλός του θέλησε νὰ μάθει ἂν εἶχε ἀφυπνιστεῖ, ἂν εἶχε περάσει «τὴν πύλη χωρὶς πύλη», ἂν εἶχε λυτρωθεῖ ἀπὸ τὶς μορφές, ἂν γνώριζε χωρὶς νὰ γνωρίζει «ὅλες τὶς ἀπαντήσεις σὲ ὅλες τὶς ἐρωτήσεις»... Τὸν ρώτησε ὡς ἑξῆς:

- Γιατί ἔρχεσαι;
- Ἔρχομαι γιὰ νὰ σᾶς χαιρετήσω καὶ νὰ σᾶς ὑποβάλω τὰ σέβη μου, διδάσκαλε.
- Μὲ βλέπεις;
- Δὲν ἔχασα τὰ μάτια μου αὐτὰ τὰ χρόνια· σᾶς βλέπω, διδάσκαλε.
- Τότε πές μου, βρίσκεις νὰ μοιάζω μὲ γάιδαρο;
- Βρίσκω πὼς δὲν μοιάζετε μὲ τὸν Βούδα.
- Καὶ γιατί δὲν μοιάζω μὲ τὸν Βούδα;
- Ἄν μοιάζατε μὲ τὸν Βούδα, σὲ τί θὰ διαφέρατε ἀπὸ ἕναν γάιδαρο;

Ἀκούγοντας ὁ γερο-διδάσκαλος αὐτὴ τὴν ἀπάντηση, ἄνοιξε τὴν ἀγκαλιά του στὸν μαθητὴ του. Ὁ Νὰν-Τὰ εἶχε φτάσει στὴ βαθιὰ Πραγματικότητα ὅπου ὅλες οἱ μορφές εἶναι Ἔνα· εἶχε περάσει πέρα ἀπὸ τὰ φαινόμενα. Τοῦ λοιποῦ ζοῦσε μέσα στὴν εἰρήνη, ποὺ τίποτα δὲν τὴ διαταράσσει, τὴν εὐτυχία ποὺ δὲν παρέρχεται. Εἶχε ἀφυπνιστεῖ. Ζητιανεύοντας ἐδῶ κι ἐκεῖ, εἶχε ἀκολουθήσει τὸν «δρόμο τῶν πουλιῶν».

1. Πρόκειται γιὰ τὴν κινεζικὴ ἐκδοχὴ τοῦ Ἰνδικοῦ Dhyāna-Βουδισμού, ὁ ὁποῖος ἐδραιώθηκε ὡς Ζὲν στὴν Ἰαπωνία. (Σ.τ.Μ.)

* Τίτλος πρωτοτύπου: «Le Chemin des oiseaux», *Nouveaux contes zen*, éditions Calmann-Levy, Spiritualité, Παρίσι 2001, σσ. 87-88.

Τὸ ἀφήγημα αὐτὸ ἀναρτήθηκε τὴν 24ῃ Ὀκτωβρίου 2011 στὴν ἱστοσελίδα planodion.

Ὁ γάλλος πεζογράφος Ἄνρι Μπρουνέλ (Henri Brunel) ἐργάστηκε ὡς καθηγητὴς στὴ δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση καὶ δίδαξε τὴ γιόγκα γιὰ πάνω ἀπὸ τριάντα χρόνια. Ἔχει συγγράψει πολλὰ βιβλία γιὰ τὸ ζὲν, τὴν προσευχὴ, τὴ χαλάρωση κ.λπ. ὅπως: *Les Plus beaux contes zen* (1999), *La Methode du chat* (2002), *Contes du chat maître zen* (2004), *Humour zen*, *La Relaxation pour tous* κ.ἄ. (Σ.τ.Μ.)